



SAMENVATTING

104473 - Beroep tegen ontslag wegens arbeidsongeschiktheid; BVE

De werknemer voert aan dat de werkgever ernstig is tekortgeschoten in zijn verplichtingen aangaande de re-integratie en dat de gevolgen van het ontslag te ernstig zijn, gezien de mogelijkheden voor de werknemer om weer aan het werk te komen.

De arbeidsongeschiktheid van de werknemer heeft langer dan twee jaar heeft geduurd en herstel binnen zes maanden na het ontslag valt niet te verwachten. De werknemer is door het UWV volledig arbeidsongeschikt verklaard. In de rapportage van de arbeidsdeskundige is aangegeven dat de theoretische verdien capaciteit van de werknemer nul is en dat er geen herplaatsingsmogelijkheden bij de werkgever zijn. De werkgever zijn geen maatregelen opgelegd in verband met mogelijke tekortkomingen in zijn re-integratieverplichtingen.

Uitgaande van de gebleken zeer geringe mogelijke inzetbaarheid van de werknemer alsmede gezien diens volledige arbeidsongeschiktheid en de bevindingen van het UWV heeft de werkgever in redelijkheid tot ontslag kunnen beslissen.

Beroep ongegrond.

UITSPRAAK

in het geding tussen:

A, wonende te B, hierna te noemen A
gemachtigde: mr. H.S. de Lint

en

het College van Bestuur van C, gevestigd te D, verweerder, hierna te noemen de werkgever
gemachtigde: mr. R.J. Wiebosch

1. VERLOOP VAN DE PROCEDURE

Bij beroepschrift met bijlagen van 3 november 2009, ingekomen op 19 februari 2010 en aangevuld d.d. 18 maart 2010 en 20 mei 2010, heeft A beroep ingesteld tegen de beslissing van de werkgever d.d. 29 oktober 2010 om het dienstverband met A per 1 februari 2010 op te zeggen op grond van artikel 9.a.5. onder e CAO-VO, blijvende arbeidsongeschiktheid op grond van ziekten of gebreken.

De werkgever heeft een verweerschrift met bijlagen ingediend, ingekomen op 12 april 2010.

De mondelinge behandeling vond plaats te Utrecht op 27 mei 2010.

A verscheen in persoon bijgestaan door zijn gemachtigde.

De werkgever werd vertegenwoordigd door zijn gemachtigde.

A heeft een pleitnotitie overgelegd.



2. DE FEITEN

A is sinds 1 augustus 2000 als docent in dienst van (rechtsvoorgangers van) C in een vast dienstverband met een volledige betrekkingssomvang.

Op de arbeidsverhouding is van toepassing de CAO-VO.

A is arbeidsongeschikt sinds 27 augustus 2007. Het UWV heeft per beslissing van 25 augustus 2009 vastgesteld dat A volledig arbeidsongeschikt wordt geacht.

Per brief van 5 oktober 2009 heeft de werkgever een ontslagvergunning aangevraagd bij het UWV Werkbedrijf. Het UWV Werkbedrijf heeft bij schrijven van 2 november 2009 een arbeidskundig onderzoek bij het UWV aangevraagd. Op 20 november 2009 heeft het UWV advies uitgebracht. Bij beschikking van 22 december 2009 heeft het UWV Werkbedrijf de werkgever toestemming verleend de arbeidsverhouding met A op te zeggen.

Inmiddels had de werkgever reeds per brief van 29 oktober 2009 het dienstverband met A opgezegd op grond van artikel 9.a.5. onder e CAO-VO, derhalve wegens blijvende arbeidsongeschiktheid op grond van ziekten of gebreken.

Tegen deze beslissing heeft A beroep bij de Commissie ingesteld.

3. STANDPUNTEN VAN PARTIJEN

A voert aan dat de werkgever ernstig is tekortgeschoten in zijn verplichtingen aangaande de re-integratie van A. Om deze reden is het ontslag kennelijk onredelijk. Gezien de mogelijkheden voor A om weer aan het werk te komen zijn de gevolgen van het ontslag te ernstig in vergelijking met het belang van de werkgever om het dienstverband te beëindigen. A maakt aanspraak op een schadevergoeding ex 7:681 BW.

De werkgever voert aan dat hij aan zijn verplichtingen heeft voldaan. Het UWV heeft verweerder ook geen verplichting tot loondoorbetaling opgelegd. Het beroepschrift van A is gericht op toekenning van een schadevergoeding, maar daartoe is de Commissie niet bevoegd. Tot slot voert de werkgever aan dat er geen passend werk voor A binnen de instelling is. De werkzaamheden met betrekking tot de lesprogramma's vanuit huis betreffen werkzaamheden die incidenteel en van onvoldoende omvang zijn, aldus de werkgever.

4. OVERWEGINGEN VAN DE COMMISSIE

De bevoegdheid en de ontvankelijkheid

Aangezien de instelling is aangesloten bij deze Commissie en het beroep is gericht tegen één van de beslissingen, genoemd in artikel 4.1.5 WEB, is de Commissie bevoegd van het beroep tegen de ontslagbeslissing kennis te nemen en is het beroep ontvankelijk. Voor zover het beroep van A er toe strekt dat de Commissie zich uitspreekt over een schadevergoeding ex artikel 7:681 BW overweegt de Commissie dat haar taakstelling begrensd is door artikel 4.1.5 WEB waarin limitatief is opgesomd tegen welke beslissingen bij de Commissie beroep kan worden ingediend. Het toekennen van een schadevergoeding ex artikel 7:681 BW behoort niet tot deze beslissingen zodat de Commissie zich dienaangaande niet bevoegd verklaart. In de bestreden beslissing is abusievelijk door de werkgever aangegeven dat A een bezwaarschrift binnen zes weken na dagtekening van het besluit kan indienen bij de werkgever. A heeft dit ook tijdig, op 3 november 2009, gedaan. De werkgever heeft op 18 februari 2010 het bezwaarschrift als beroepschrift doorgeleid naar de Commissie. De Commissie is



van oordeel dat A onder deze omstandigheden door het bezwaar in te dienen bij de werkgever tijdig beroep heeft ingesteld bij de Commissie.

Het ontslag

Ingevolge artikel 9.a.5. onder e CAO-VO en artikel 20 Besluit Ziekte en Arbeidsongeschiktheid Voortgezet Onderwijs (ZAVO) kan een werknemer op grond van blijvende arbeidsongeschiktheid op grond van ziekten of gebreken ontslagen worden als deze ongeschiktheid 2 jaar heeft geduurd, er geen herstel binnen 6 maanden te verwachten valt en er geen reële herplaatsingsmogelijkheden bij de werkgever zijn. Hierbij dient de werkgever door een zorgvuldig herplaatsingsonderzoek aan te tonen dat deze reële herplaatsingsmogelijkheden er niet zijn.

Niet in geschil is dat de arbeidsongeschiktheid van A langer dan twee jaar heeft geduurd en dat herstel binnen zes maanden na het ontslag niet te verwachten valt.

A is door het UWV volledig arbeidsongeschikt verklaard. In de rapportage van de arbeidsdeskundige d.d. 14 augustus 2009 is aangegeven dat de theoretische verdien capaciteit van A nul is en dat er geen herplaatsingsmogelijkheden bij de werkgever zijn. De werkgever zijn geen maatregelen opgelegd in verband met mogelijke tekortkomingen in zijn re-integratieverplichtingen.

Ter zitting en uit de stukken is over de inzetbaarheid van A gebleken dat deze zeer gering is. Het vanuit huis maken van lesprogramma's, dat overigens maar van geringe omvang is en slechts een klein onderdeel van een functie zou kunnen uitmaken, kan door A een paar uur per week worden verricht. Overige werkzaamheden binnen of buiten het ROC zou A nu niet kunnen verrichten, getuige ook de beslissing van UWV Werkbedrijf ten aanzien van de arbeidsongeschiktheid van A. De Commissie is van oordeel dat uitgaande van de gebleken zeer geringe mogelijke inzetbaarheid van A alsmede gezien diens volledige arbeidsongeschiktheid en de bevindingen van het UWV de werkgever in redelijkheid tot ontslag heeft kunnen beslissen.

De Commissie zal daarom het beroep ongegrond verklaren.

5. OORDEEL

Op grond van bovenstaande overwegingen verklaart de Commissie zich onbevoegd voor zover het beroep strekt tot toekenning van een schadevergoeding ex 7:681 BW en het beroep ongegrond voor zover het is gericht tegen het aan A gegeven ontslag.

Aldus gedaan te Utrecht op 16 juli 2010 door prof.mr. L.H. van den Heuvel, voorzitter, mr. E.M.W.P. Hermans, mr. K.P. Piena, mr. D.A.M. Schilperoord en mr. drs. B.H. van Velzen, leden, in aanwezigheid van mr. J.A. Breunesse, secretaris, en bij diens afwezigheid ondertekend door mr. M. Smulders, secretaris.

prof.mr. L.H. van den Heuvel,
voorzitter

mr. M. Smulders
secretaris